

Rèquiem per als que resten

L'Orfeó Català posarà l'ofici en aquest nou rèquiem participatiu.

Primer va ser *El Messies* de Händel, la mare de totes les experiències participatives, amb 16 anys de trajectòria. Després va ser el torn dels *Carmina Burana* d'Orff i del *Rèquiem* de Mozart, sempre sota l'aixopluc de l'Obra Social "la Caixa", impulsora d'aquesta iniciativa que dona l'oportunitat a dotzenes de cantaires voluntaris de formar part del gran cor que interpreta aquestes partitures cèlebres. Enguany el salt és considerable, no perquè les obres abans citades siguin fàcils, sinó perquè la tria d'aquest 2012 és especialment complexa i àrdua per a qualsevol cor, participatiu o no. Es tracta d'*Ein deutsches Requiem* (Un rèquiem alemany) de Brahms.

Quina és la dificultat afegida d'aquesta obra mestra, fruit d'una llarga gestació que es va estendre entre el 1856 i el 1868? Que el cor és la columna vertebral, l'eix central, la pedra sobre la qual s'erigeix tot aquest vast edifici musical. Per descomptat, l'orquestra està sempre allà donant suport, i les parts dels dos solistes, el bariton en dos moviments i la soprano en l'angelical cinquè moviment, no són pas negligibles. Això no treu que la llargària de l'obra i la densitat de l'escriptura siguin tota una prova de resistència per al cor, per no parlar de les dificultats del text alemany per als no avesats a l'idioma.

Des del 5 de maig, els cantaires voluntaris hauran dedicat molts caps de setmana per desxifrar els arcs d'una obra que, més que un

plany per als que han marxat, és un cant de consol per als que resten, ja des del delicat cor inicial amb les paraules de l'Evangelí segons sant Mateu: "Benaurats els que ploren, perquè ells seran consolats". Com el títol deixa entreveure, Brahms no va seguir la forma tradicional de la missa de morts, sinó que va seleccionar un grapat de textos de l'*Antic* i el *Nou Testament*. I si el compositor alemany –qui, segons Dvorák, no creia en res– volia adreçar-se a tota la humanitat, no hi ha dubte que morts properes com les de Schumann, el seu amic i

El cor és la pedra sobre la qual s'erigeix l'edifici del 'Rèquiem' de Brahms

descobridor, o la seva mare, van influir en la gestació del *Rèquiem*. Malgrat la presència d'alguns passatges agitats i dramàtics, el tot predominant és el d'un lluminós escalf que serà restituit pel cor participatiu junt amb les veus de l'Orfeó Català i dels solistes Marta Mathéu i Gyula Orendt, i amb l'OBC, tots dirigits per Paul Goodwin. –Xavier Cester

**RÈQUIEM DE BRAHMS
 AMB CORS PARTICIPATIU
 L'Auditori.**

Dimecres 27 i dijous 28. 21 h